

z obsahu:

- Úvod
- História filie Trebejov
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Správa vo fľaši
- Straty a nálezy
- Konfirmácia
- Pre deti
- Rozhovor s br. biskupom Slavomírom Sabolom
- Rozpis služieb Božích

Letná „uhorka“

Keď išli ďalej, vošiel do nejakej dediny. [Do svojho domu] Ho prijala žena menom Marta. Mala sestru, ktorá sa volala Mária. Tá si sadla Pánovi k nohám a počúvala Jeho slová. Ale Marta bola príliš zamestnaná posluhovaním. Pristúpila (k Nemu) a povedala: Nedbáš, Pane, že mi sestra samej dá posluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže. Odpovedal jej Pán: Marta, Marta, starostlivá si a znepokojuješ sa pre mnohé veci. Len jedno je potrebné. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý jej nikto nevezme. (Lukáš 10:38-42)

Tak konečne aj do Blavy dorazilo leto a s ním prázdniny. Po strese spôsobenom urputnou snahou všetko dokončiť pred dovolenkou sezónou konečne začína „uhorka“ (uhorková sezóna), kedy sa nič nebude diať a povedané ústami klasika – bude „pohoda, klídek, tabáček“. Aspoň dúfam.

Koniec školy je významným prelomom aj v živote a službe cirkvi. Znamená záver náročnej a na rôzne udalosti bohatej slávnostnej polovice cirkevného roka, záver povinností v školách, záver konfirmačnej prípravy. Vo väčšine zborov je letná prestávka v Biblických hodinách a ďalších aktivitách. Bol to čas, kedy bolo treba veľa behať, riešiť, organizovať, starať sa, dávať. Teraz aj život v cirkevných zboroch sa prepína do „prázdninového režimu“.

Mnohí prázdniny a dovolenku využívajú na práce okolo domu. Vtedy sa s humorom hovorí o dovolenke „na malte“, či „v najrobi“. Mnohí cestujú, športujú, či kempujú, chodia sa opaľovať a plávať. No je tiež veľká skupina ľudí, najmä mladých, ktorí sa jednoducho nudia. Aj cirkev ponúka rôzne „tripy, kempy a festy“.

V tejto súvislosti mi prišiel na um príbeh Marty a Márie. Jedna sa starala, pracovala, behala, riešila. Nie je na tom nič zlé, nakoniec, bola hostiteľka a chcela sa o vzácneho hosťa náležite postarať. Mária si len tak sadla a počúvala. Nevieť ako vy, ale keď ja idem na návštevu, nejdem s cieľom najesť

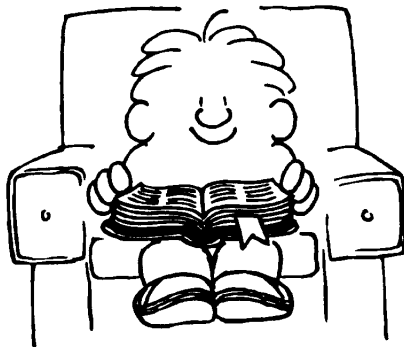
sa do prasknutia, ale stráviť spoločný čas, posedieť, porozprávať, hoci aj pri pohári minerálky.

Aj v cirkvi sa často staráme, pracujeme, beháme, riešime. A nie je na tom nič zlé. Naopak, je výborné, ak život v cirkevnom zbere pulzuje. No nesmieme zabúdať na oddych, na dovolenku. Potrebujeme si nájsť chvíľu, kedy by sme si len tak sadli a počúvali. A rozmýšľali. Zbierali silu, nápady, skorigovali smer svojho snaženia, znovu si pripomenuli zmysel a význam svojej služby.

Zlý nápadom nemusí byť siahnutie po dobrej knihe. Napríklad biblická kniha *Ester* je výborná. Alebo *Nehe miáš?* Ešteže ich je v Biblii na výber len 66, však? Kniha *Keď listie zo stromov opadne*, prípadne *Život s jasným cieľom* sú výborné knihy, ktoré sa dobre čítajú a zároveň ponúkajú mnoho podnetov na zamyslenie. *Prvolezec* je niečo pre náročnejšieho čitateľa. Brat farár vám isto odporučí aj ďalšie dobré knihy. A výborné je, že dané knihy si nemusíte kupovať! Môžete si ich požičať a prečítať úplne zadarmo! ☺

Nech už plánujete stráviť leto akokoľvek, skúste čas letnej uhorky využiť aj na to, že si „sadenete ku Pánovým nohám“ a budete počúvať. A rozmýšľať. Budete mať dosť času, nikto vás nebude naháňať – najlepší čas na pokojné premýšľanie, hodnotenie, plánovanie.

Dano Mišina

História filie Trebejov

Fília Trebejov

Jednou z piatich filií nášho cirkevného zboru je aj Trebejov. Vznik organizovaného života v cirkvi sa datuje do 12. až 13. storočia, kedy medzi obcami Kostoľany a Sokol postavili kostol. Dôležitú úlohu hrá aj kostol v Kysaku, ktorý bol sídlom farnosti. Farnosť v Kysaku je spätá so šľachtickým rodom Abovcov. Farnosti Kostoľany a Kysak sa spomínajú v pápežských desiatkoch z rokov 1332 až 1337. Obec Trebejov bola v polovici 14. storočia filiou Kysaku. Podrobné písomné záznamy však neexistujú a nepoznáme ani vývoj náboženského života a nie sú známe ani mená vtedy pôsobiacich farárov, ktorí tu pôsobili pred reformáciou. Rýchle šírenie sa Lutherovho učenia spôsobilo to, že v 16. storočí je kostolianska farnosť evanjelická. Časté politické zmeny však boli príčinou, že sa menilo vierovyznanie podľa toho, kto bol majiteľom obce a pozemkov okolo nej. Uplatňovala sa zásada: Cuius regio, eius religio – koho panstvo, toho náboženstvo.

V 30-tych rokoch 17. storočia boli Kysak a Trebejov filiami Ruských Peklian. Samostatná farnosť Trebejov existovala v rokoch 1666 až 1672. Až do roku 1683 tu nepôsobil ev. farár, kostol opäť patril katolíkom. V tridsiatych rokoch 18. storočia sa znovu spomínajú protestanti, ktorí v r. 1731 vyhnaní predikanta Jána Kegyera a sídlo fary sa premiestilo z Kysaku do Obišoviec a tak sa Trebejov a Kysak stali filiami Obišoviec. Katolícka farnosť sa z Kysaku v r. 1739 presťahovala do Veľkej Lodiny.

V 19. storočí a v prvej polovici 20. storočia žili v Trebejove obyvatelia piatich vierovyznaní. Drvivú väčšinu tvoria evanjelici, veľa rímskokatolíkov, gréckokatolíkov, kalvínov a židov.

Kostol v Trebejove

Postavenie kostola v obci Trebejov nie je presne doložené v žiadnej listine. Vie sa len to, že bol drevený a stál na mieste starého cintorína. Jeho miesto sa spomína v chotárnej časti zvanej Pod koscelom. Prvá zmienka o kostole sa spomína v konškripciách katolíckej cirkvi z r. 1733. Bol zasvätený sv. Kataríne, mal drevenú vežu so zvonom a iba jeden oltár. V roku 1749 sa spomína kostol vo veľmi zlom stave, v ktorom sa nachádzali relikvie mučeníkov Laurencia a Pongráca. V rokoch 1775 až 1811 bol zvonárom a kostolníkom Johannes Mihok. Z roku 1834 sa spomína kostol ako úplne spustnutý a stojí tu nový kamenný kríž zhotovený v r. 1830 z prostriedkov získaných z predaja zvyškov kostola. Spomínajú sa aj dva zvony, jeden malý a druhý väčší, ktoré boli v drevenej zvonici. Oltár bol prevezený do Kysaku aj so sochou sv. Kataríny, svietniky a medený kalich do kostola v Ružine. Existuje listina, v ktorej sa v r. 1862 uvádza, že kostol je zburaný. Ostala iba drevená zvonica, ktorá tu stála až do r. 1993, kedy bola ku modlitebni pristanená veža. Na zvone, ktorý je vo veži, je nápis IN HONOREM DEI FVDIT ME MATHIAS VLRICH IN EPERJES 1659 – zasvätený sláve Božej odliat ma Matej Ulrich v Prešove 1659.

Tento zvon nie je jediným zvonom v Trebejove. V kanonickej vizitácii z r. 1775 sa spomínajú dva zvony. Druhý, menší, bol odliaty v r. 1757, no po požiari kostola vo Veľkej Lodine bol odobratý a umiestnený v tamojšom kostole.

Terajší kostol

Hnutie Modrého kríža vzniklo koncom roku 1877 v Ženeve s cieľom pozdvihnúť mravnosť a jeho členovia sa mali úplne zriecť konzumácie alkoholických nápojov. Vplyv tohto spolku sa rozšíril aj do Dánska, Anglicka, Nemecka a aj do Uhorska, kde sa jeho začiatky spájajú s menom Jána Chorváta. Pre túto činnosť sa odhodlali aj sestry Royové, ktoré založili prvý spolok v Starej Turej a na základe ich návštevy sa založil spolok aj v Trebejove. Miestny spolok viedol Ján Liška, mal asi 40 členov. Členovia sa schádzali každú nedeľu na bohoslužby. Význam spolku narastal a preto na valnom zhromaždení sa rozhodli postaviť si vlastný stánok – modlitebňu. Vyzbierali okolo 40.000 korún a vysviacka sa konala 1. septembra 1935. Jednou zo zásad spolku bolo: „Zachraňovať opilcov a zachovávať mládež a dospelých pred mravným úpadkom vôbec, najmä však pred nemiernym pitím alkoholických nápojov a s tým spojeným karbaníctvom a nemravnosťou, ako aj vychovávať náš národ v kresťanskom a Bohu ľúbom živote a pracovať na zmiernení biedy pri starých i chorých.“

Spolok zanikol 22. mája 1949 na mimoriadnom zhromaždení, kde sa členovia rozhodli darovať modlitebňu Evanjelickej a. v. cirkvi. Modlitebňa slúžila na konanie služieb Božích a v r. 1993 svojvymocne bola k nej pristanená veža. Vo veži je umiestnený aj starý zvon z drevenej zvonice.

Podľa posledného sčítania v r. 2001 bolo 63 obyvateľov evanjelického vierovyznania, 57 obyvateľov rímskokatolíckeho a 4 obyvatelia gréckokatolíckeho vierovyznania.

Podľa kroniky nášho zboru a publikácie Trebejov
Pre časopis Pútnik upravil D. Kosturko

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

- ⇒ Prosíme všetkých bratov a sestry, ak majú nejaké podlžnosti, ktoré sa týkajú cirkevného príspevku za predošlé roky, aby ich uhradili.
- ⇒ Cirkevný príspevok na rok 2009 ostáva nezmenený vo výške 12,- eur.
- ⇒ Zborový konvent na podnet zborového presbyterstva schválil pokračovanie zbierky na opravu veže obišovského kostola na rok 2009 vo výške 16,60 eura na člena zboru.

Blahoželáme!

1.7.2009 – 30.9.2009

60 rokov

Ludmila Petříková, Drienovská Nová Ves 159
Imrich Čop, Kysak 307

55 rokov

Emília Kuropečáková, Suchá Dolina 27

50 rokov

Janka Čopová, Kysak 97

80 rokov

Dušan Macko, Kysak 128

75 rokov

Anna Hajduková, Kysak 131
Imrich Mazák, Kysak 38

70 rokov

Marie Gaľová, Trebejov 69
Emília Kollárová, Kysak 85

85 rokov

Ján Šebák, Kysak 74

90 rokov

Mária Vargová, Obišovce 54

65 rokov

Milan Straka, Kysak 363
Imrich Pivovarník, Obišovce 10
MUDr. Ludmila Lišková, Trebejov 72
Margita Kolenová, Kysak 251
Božena Čopová, Kysak 149

Zlatá svadba

Kollárová Emília a Kollár Milan

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Správa vo fľaši

Pri takomto názve príde niekomu určite na um jeden americký romantický film s Kevinom Costnerom. Ale to, o čom tu chcem písať, sa nijako tohto filmu netýka, aj keď o správu vo fľaši skutočne pôjde. Pri opravách kostolných veží je vraj zvykom zanechať správu pre budúce pokolenia. Tá správa je väčšinou v sklenenej fľaši zastrčená niekde vo vnútri drevenej konštrukcie. Sklo vydrží dostatočne dlho a predpokladá sa, že aj papier v ňom. Nikdy som nepátral po príčinách takéhoto spôsobu zachovania informácií, ale je to zaujímavé v tom, že je to trochu záhadné. Dokončili sme opravu veže v Obišovciach a niekomu napadlo, že by bolo dobré o tejto oprave niečo napísať a založiť to do veže. Teda zanechať správu vo fľaši. A tak sme sa na redakčnej rade rozhodli, že do tej fľaše pre budúce pokolenia necháme toto číslo nášho zborového časopisu Pútnik, v ktorom tieto informácie budú. Hovoril som si, že tak zabijeme jednou ranou dve muchy.

Takže, keď o 80, alebo 100 rokov bude niekto meniť zničený plech na obišovskej veži, nájde tam fľašu a v nej všetky tieto informácie.

Zbierka na opravu obišovského kostola začala približne v roku 2006 za pôsobenia brata farára Daniela Mišinu.

Keď sme v zbere nazbierali určité množstvo peňazí, začali sme s výmenou okien a niektorých dverí. Výmena okien a dverí prebehla v roku 2008 a stála: 170 000,- Sk

V roku 2008 sme na základe rozhodnutia zborového presbyterstva zakúpili aj medený plech na vežu kostola vo výške 157 760,- Sk, to jest 5236,67 eur. Bol to iba hrubý predpoklad metrov štvorcových.

Snahy vymeniť plech na veži z lana stroskotali na štyroch vežičkách, pretože medzi nimi a strechou bolo veľmi málo miesta. A tak sa začalo s plánovaním stavby lešenia.

Lešenie na vežu za dva dni postavila firma PEVA a prenajala nám ho na jeden mesiac. Takže prvého júna mohli začať s výmenou plechu. Jún by mal byť za normálnych okolností jeden z najlepších mesiacov na opravu strechy. Teda, malo by menej pršať a malo by byť teplo. Ale tohto roku to bolo úplne opačne. Veľmi veľa zrážok a začiatkom mesiaca aj zima a vietor odháňali majstrov od roboty. Vedeli, že majú iba jeden mesiac. Ale veľa ráz to vyzeralo tak, že sa to nestihne.

Plech na veži vymieňal živnostník z Petrovan, ktorý má veľmi zaujímavé priezvisko. Volá sa Vladimír Papež. Takže v Obišovciach sa môžeme pochváliť, že plech na evanjelickom kostole menil Papež. Nakoniec, napriek počasiu, ktoré sa niekedy hodilo skôr na jeseň a nie na jún, bola veža hotová 25. júna 2009.

29. júna firma PEVA začala s rozoberaním lešenia.

Postavenie, prenájom lešenia na jeden mesiac a rozobratie stálo 2 224,- eur (67 000,- Sk).

Zo 120 metrov štvorcových bolo nakoniec 180 metrov, takže sme museli dokupovať ďalší medený plech. Len tak pre zaujímavosť, výška tých štyroch malých vežičiek je v skutočnosti necelé dva metre, ale zospodu sú ozaj také maličké.

Materiál na celú vežu, vrátane plechu, medených klincov, náhradných dosák, nástreku proti červotočom stál 7120,- eur (214 497,12 Sk)

Za výmenu plechu, nástrek proti červotočom, opravu debnenia a ďalšie práce sme zaplatili 3 319,- eur (99 988,- Sk)

Ak si to spočítate dohromady, výmena plechu na veži náš cirkevný zbor stála 12 663,- eur, to je (381 485,- Sk)

Je to veľa, alebo je to málo? Tak presbyterstvo, ako aj predsedníctvo cirkevného zboru sme sa snažili, aby to bolo čo najmenej. Veď potrebujeme vymeniť podlahu v kostole, prerobiť kúrenie a ostali nám ešte vchodové dvere a dvojce bočné dvere na chóre.

Tohto roku v júni bolo dokončené reštaurovanie drevenej sochy kráľa Dávida, ktorá bola postavená na obišovskom oltári. Keďže je to kultúrna pamiatka, reštaurovanie sa robilo pod dohľadom Krajského pamiatkového ústavu v Košiciach. Reštaurátorské práce stáli 25 000,- Sk. Väčšiu časť finančných prostriedkov nám preplatila nezisková organizácia Karmel.

Srdečné poďakovanie patrí všetkým vám, bratia a sestry, ktorí ste svojimi finančnými darmi prispeli na tieto opravy. Väčšina prostriedkov sú vaše ochotné srdcia, ktoré napomohli k tomuto dielu.

Poďakovanie patrí aj Generálnemu biskupskému úradu, cez ktorý sme na opravu veže dostali finančné prostriedky od bratov a sestier z Nemecka vo výške 4000,- eur.

A predovšetkým ďakujeme Pánu Bohu, ktorý nám toto všetko pomohol zrealizovať. Na náš malý zbor je to veľké dielo. Ďakujeme, Pane.

Jaro Petro

Straty a nálezy

V dňoch 4. - 6. 6. 2009 sme boli na konfirmandskej víkendovke v Rožňave, ktorá mala názov „Straty a nálezy“. Na úvod nás privítal brat senior Jerguš Olejár spolu s mládežníkmi. Prvý večer sme viac hovorili o stratách, najmä o tom, že sme stratili raj. O Adamovi a Eve, ako zhrušili a zmenil sa ich vzťah k Bohu. Ďalší večer bol o nálezoch a o tom, že v Ježišovi ktorý prišiel na túto Zem, aby nás vykúpil a vrátil nám to čo sme v raji stratili - život.

Piatkové dopoludnie sa konfirmandi pripravovali na konfirmáciu. Samozrejme, medzitým sme mali kopec hier, súťaží a zábavy. Špeciálne sme mali hru, v ktorej sme mali asi desať úloh. Napríklad sme mali zistiť koľko stál koncert alebo koľko je stoličiek v cukrárni. Bola to super zábava behať po meste. Blízko sme mali aj telocvičňu, kde sme hrali futbal a basketbal.

Pre mňa osobne to bol veľmi požehnaný čas a dúfam, že aj pre ostatných. Som veľmi rada, že som mohla bližšie spoznať našich konfirmandov a aj mládežníkov z Rožňavy.

-ag-

Konfirmácia

Pri konfirmácii sme sa stali dospelými členmi cirkvi. Len škoda, že sa tá naša konfirma musela tak skoro skončiť. Tie dva roky strávené s mojimi konfirmandskými spolužiakmi a naším bratom farárom. Tie úplne najlepšie chvíle s nimi, pri ktorých som sa nasmiala toľko, že až... ☺

Na tých dvoch rokoch boli najkrajšie posledné dni pred konfirmáciou, od víkendovky v Rožňave, kde sme spoznali veľa nových ľudí a zažili kopec zábavy, až po záverečné zvony konfirmácie, ktoré nás vyprevádzali z kostola. Pre mňa to však neboli posledné zvony, ktoré som počula doznievať.

Môj ďalší život teraz závisí od toho, či na Boha zabudnem, alebo Ho naďalej budem oslavovať. Niektorí ľudia povedia, že po konfirmácii sa o to ďalej netreba starať a do kostola stačí prísť raz za čas na spoveď. Ja patríam medzi tých, ktorí si vybrali tú druhú možnosť a to Boha. Zo všetkého najviac mi bude smutno za našimi stretnutiami na fare, kde sme sa toho veľa naučili, ale aj sa poriadne zabavili. Viem však, že ešte veľa

pekných chvíľ strávených s mojimi kamošmi zažijem na mládeži, alebo na mládežníckych výletoch.

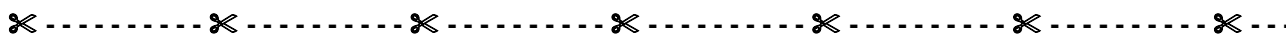
Ďakujem všetkým, ktorí pri nás počas konfirmácie stáli a pomáhali nám, a to našim super mládežníkom, bratovi farárovi, ktorý nás naučil veľa vecí o Bohu. A nakoniec ďakujem rodičom, starým rodičom a krstným rodičom a vlastne celej mojej rodine, ktorá sa radovala spolu so mnou.

Konfirmáciou sa môj život s Bohom nekončí, ale začína. ☺

Veronika Kosturková

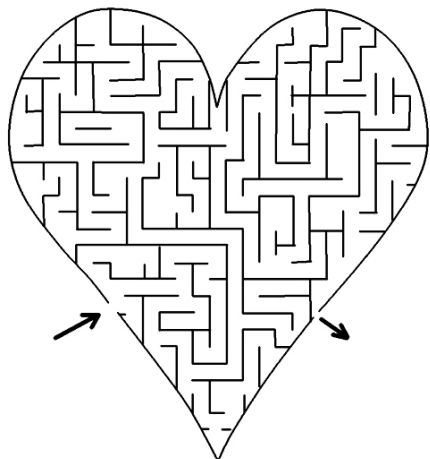
Konfirmácia? No pred dvoma rokmi som ešte nevedela, čo to slovo znamená ☺, ale dnes už viem. Slovo konfirmácia za sebou ťahalo za tie dva roky veľa dobrého, ale aj zlého. Pamätám si, keď som prvýkrát prišla domov z vyučovania konfirmácie na fare. Bola som taká nahnevaná, ale nebola som sama. Ani ostatným sa to veľmi nepáčilo. Nedávno sme sa ešte na tom smiali. No dnes mi to všetko začína chýbať. Napríklad víkendovky, ktoré sme trávili s mládežníkmi v Soli, Kukovej a naposledy v Rožňave. Táto konfirmácia bola dlhá cesta rôznymi prekážkami, no stálo to za to. Keď bolo v sobotu po skúške, každý si vydýchol (hlavne rodičia... - poznámka redakcie ☺). Podľa mňa nie je konfirmácia iba o daroch, ale hlavne o tom, že sme pred našim zborom potvrdili našu vieru v Boha. Myslím si, že ani jedna konfirmácia sa neobišla bez trapasu, lebo aj nás jeden čakal. Nebudem ho spomínať, veď určitá osoba, ktorá to zapríčinila vie o čom hovorím. ☺ Myslím, že pri tejto situácii slovo ĎAKUJEM nášmu bratovi farárovi nestačí. Konfirmácia bola pre mňa veľkým zážitkom. Veď dva roky sú dva roky. A to už je čo povedať. Takže ĎAKUJEEEEEM mládežníkom, ale hlavne bratovi farárovi!!! ŠAK CO... BULA SRANDA! NO NE?!!! ☺

Ludmila Kosturková

Milé deti ☺

Sú tu prázdniny a my sme pre vás pripravili malú súťaž. Nájdite správnu cestu Božím srdcom, správne doplňte text, vyplňte údaje o sebe, odstrihnite súťažný kupón a odovzdajte ho na fare do 31.8.2009. Na všetkých úspešných čaká drobné prekvapenie ☺

Doplň 19. verš z 1. listu Jána, 4. kapitoly:

„MY _____, _____ ON
 _____ AKO _____.“

Meno:

Bydlisko:

Dátum narodenia:

Rozhovor s br. biskupom Slavomírom Sabolom

Kde a kedy ste sa narodili?

Narodil som sa 10. októbra 1967 v nezabudnuteľnej dedine Kuková v súčasnosti v okrese Svidník.

Kedy a kde ste študovali a kedy ste boli ordinovaný za kňaza.

Po ukončení základného vzdelania v Kračunovciach (r.1981) som študoval na Gymnázium v neďalekých Giraltovciach (1981-1985). Potom som odišiel na Evanjelickú bohosloveckú fakultu v Bratislave, ktorú som ukončil v roku 1990. V školskom roku 1988/89 som študoval v Lipsku, a po skončení Evanjelickej teologickej fakulty v Bratislave som postgraduálne študoval v Mníchove (1990/91). V rokoch 1997-99 som si na Filozofickej fakulte Prešovskej univerzity urobil Doplnkové pedagogické štúdium. Ordinovaný za kňaza našej ECAV som bol v roku 1990 v Matejovciach pri Poprade.

Vo svojej každodennej práci používate Bibliu. Ktorá časť z nej Vám poslúžila, ako životné krédo?

Najradšej sa vraciam ku dvom biblickým veršom. Prvý, konfirmačný: „Bud' verný až do smrti a dám ti veniec života“ (Zj 2,10b) bol ťažiskovým najmä do mojej ordinácie. Pred ordináciou som mal veľký rešpekt pred duchovnou službou a nevedel som, či všetko správne zvládnem. Veľkým povzbudením bol pre mňa vtedy veršík: „Vyučím ťa a ukážem ti cestu, po ktorej kráčať máš, radiť ti chcem a moje oko bude bdieť nad tebou“ (Ž 32,8). Tento veršík bol mojim ordinačným mottom a dodnes je pre mňa zdrojom povzbudenia a nádeje v mojej službe.

Ak máte dajaký voľný čas, ako ho trávite, máte nejaké ho konička?

Toho voľného času je veľmi málo. Ak ho mám, rád ho venujem rodine. Ak zvýši čas aj na koničky, potom si rád zahrám futbal alebo volejbal.

Na svojej kňazskej dráhe ste určite zažili nejakú humornú príhodu. Na ktorú si najradšej spomínate?

Najviac humorných chvíľ som zažil na náboženstve. Na písomke z náboženstva v 6. ročníku mi na otázku: „Vymenuj pomôcky pri čítaní Biblie!“, jeden žiak napísal: „oči“. Alebo v 7. ročníku pri otázke z cirkevných dejín: „Vymenuj troch cirkevných otcov!“, jeden žiak vynaliezavo začal menovať moje meno i mená susedných farárov. Jeden žiak dokonca pri odriekaní Viery všeobecnej kresťanskej tvrdil, že Ježiš trpel pod „konským pirátom“. Detská fantázia a strach vedeli kreaovať úžasné úsmevné chvíle.

Ako sa Vám darí vo funkcii biskupa VD. Stíhate všetko?

Vykonávať funkciu biskupa je úplne iná práca ako práca farára. Je náročná na čas, je spojená s častým cestovaním, niekedy nie je čas na spánok, keď sa povinnosti nahustia. Samozrejme je spojená s väčšou zodpovednosťou za cirkev a kladie väčšie nároky na vedomosti – teda núti neustále štu-

dovať. Musím povedať, že každý začiatok je ťažký. Dnes po jeden a pol roku je to už lepšie. Vďaka za to patrí aj výbornému pracovnému tímu na biskupskom úrade. Myslím si, že sa nám práca darí. Aj keď samozrejme všetko sa stihnúť nedá, chuť pracovať mi to však nezobralo.

Keby ste sa mohli ešte raz rozhodovať o vašej životnej ceste, čím by ste chceli byť?

Poviem pravdu, nikdy som neuvažoval o nejakej inej životnej ceste. Asi som sa rozhodol správne, lebo svoje rozhodnutie som doposiaľ nikdy neľutoval. Som vďačný Bohu za povolanie do duchovnej služby, konám ju rád, a myslím si, že je stále v nej čo robiť.

Ste spokojný s vašou terajšou funkciou?

Funkcia sama o sebe človeka k spokojnosti. Takýto stav zažíva iba karierista. Funkciu biskupa vnímam ako službu v cirkvi. Preto spokojnosť do môjho života prichádza vtedy, keď vidím, že moja služba prináša požehnanie. To prináša zabezpečenie, že som sa nena-máhal zbytočne. Takéto chvíle uistenia som zažíval ako farár a objavujú sa aj v terajšej funkcii. Verím, že sa nikdy nevytratia.

Pochodili ste už po našom peknom Slovensku krížom-krážom. Kam najradšej chodíte?

Slovensko je pekná krajina. Rád obdivujem Vysoké Tatry, kam som najčastejšie chodieval na výlety s mládežou, ale krásou nezaostávajú ani Nízke Tatry, či Slovenský raj. Turistika v týchto miestach bola pre mňa vždy pekným zážitkom. Ak mám však povedať kam

najradšej chodím, potom musím menovať moju rodnú dedinu a jej okolie. K nej ma viažu tie najkrajšie spomienky. Tam žije moja rodina, v nej a v cirkevnom zbore sa formovala moja viera, v nej mi Pán Boh do cesty postavil moju manželku. Môže existovať pre mňa krajšie miesto na zemi?

Ako sa vám pozdáva práca našej mládeže v našich zboroch?

Nedá sa o mládeži hovoriť paušálne. V každom zbore je to trochu iné. Čo má však trápi je skutočnosť, že vo veľmi veľa cirkevných zboroch sa s mládežou nepracuje. Mám radosť, ak je mládež zakotvená v cirkevnom zbore. Keď sa zúčastňuje na jeho duchovnom živote, vidí nielen svoje potreby, ale predovšetkým potreby celého veriaceho spoločenstva. Mám pocit, že niektoré mládeže málo pracujú s Božím Slovom a svoju vieru opierajú o zbožné prežívanie. Mnohí na mládežiaci iba konzumujú, čo iní pripravujú, ale sami k tvorivosti majú ďaleko. Samozrejme poznám aj úžasné tvorivé spoločenstvá mladých. Vďaka Bohu, že ich máme. O obišovskej mládeži som počul pozitívne ohlasy. Aj keď ju osobne nepoznám, verím, že bez vetra sa listie nepohne. Želám jej veľa Božej múdrosti a požehnanie v jej činnosti.

Za Vaše odpovede Vám ďakuje Dušan Kosturko, člen redakčnej rady časopisu Pútник.

Rozpis služieb Božích

Dátum	Príležitosť	Čas	Miesto	Poznámka
5.7.2009	4. po Svätej Trojici Sviatok Cyrila a Metoda	8:00	Kysak	Zach 7,8-10; R 14,7-13
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Suchá Dolina	
6.7.2009	Sviatok Majstra Jána Husa	19:00	Obišovce	
12.7.2009	5. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	1S 3,1-10; 1Tim 1,12-17
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Lemešany	
19.7.2009	6. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	5M 15,7-8.10-11; 1Pt 1,13-21
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
26.7.2009	7. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	2M 34,27-35; Zj 1,9-18
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
31.7. - 2.8. 2009	Dištriktuálne dni Východného dištriktu		Liptovský Mikuláš	
2.8.2009	8. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Mich 3,5-8; 1J 4,1-6
		14:00	Suchá Dolina	
9.8.2009	9. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	Am 8,4-6; 1Pt 4,7-11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Lemešany	
16.8.2009	10. po Svätej Trojici Nedeľa pokánia	8:00	Drienovská Nová Ves	
		9:30	Obišovce	+VP
		11:00	Trebejov	+VP
23.8.2009	11. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	+VP Zach 4,6; R 7,14-25
		9:30	Obišovce	+VP
		11:00	Drienovská Nová Ves	
30.8.2009	12. po Svätej Trojici Začiatok školského roka	8:00	Trebejov	Jób 11,4-11; Ef 6,1-4
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	Mládežnícke SB
6.9.2009	13. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	+VP
		9:30	Trebejov	Pamiatka posvätenia chrámu
12.9.2009	Dni obce Obišovce		Obišovce	Upresníme
13.9.2009	14. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	Ez 37,15-22; Ef 4,1-6
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
20.9.2009	15. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	5M 4,29-31; F 4,11-13
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Lemešany	+VP
27.9.2009	16. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	Iz 51,12-16; Žid 2,14-15
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
4.10.2009	17. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	Pamiatka posvätenia chrámu
11.10.2009	18. po Svätej Trojici Poďakovanie za úrody zeme	8:00	Kysak	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Lemešany	